

N O T E

Vedr.: - Møde mellem regeringscheferne, forsamlet i Rådet, i Dublin den 10. og 11. marts 1975

- Oversigt over afgørelser og konklusioner

I. Justeringsmekanisme på budgetområdet

Regeringscheferne, forsamlet i Rådet, giver deres tilslutning til den justeringsmekanisme, der er beskrevet i Kommissionens meddelelse om "Uantagelige situationer og justeringsmekanismer" (R/340/75 (FIN 84), med forbehold af følgende ændringer:

1. Kriterierne vedrørende underskuddet på betalingsbalancen samt loftet på 2/3 ophæves.
2. Følgende bestemmelser indføres i den vedtagne mekanisme:
 - a) Loftet for justeringsmekanismen ansættes til 250 millioner regningsenheder. Fra det øjeblik Fællesskabets budget overstiger 8 milliarder regningsenheder, fastsættes dette loft dog til et beløb, der udgør 3% af de samlede udgifter på budgettet.
 - b) Når det på grundlag af et glidende gennemsnit, der er udarbejdet med tre år som basis, viser sig, at det pågældende land har overskud på de løbende poster på betalingsbalancen, gælder justeringen kun den eventuelle forskel mellem summen af dets indbetalinger i form af merværdiafgift og det tal, der hidrører fra dets relative andel af Fællesskabets BNP.

II. NEW ZEALAND

... Erklæring vedrørende protokol nr. 18 i tiltrædelsestraktaten

Regeringscheferne, forsamlet i Rådet den 10. marts i Dublin, understreger den betydning, som de tillægger protokol nr. 18 til tiltrædelsesakten om Fællesskabets forbindelser med New Zealand, der traditionelt er leverandør af mejeriprodukter til en væsentlig del af det udvidede Fællesskab.

De opfordrer Kommissionen til at forelægge en rapport med henblik på forberedelsen af den i protokollens artikel 5 fastsatte undersøgelse, samt til snarest muligt at forelægge et forslag om opretholdelse ud over 31. december 1977 af den i artikel 5 nævnte særlige importordning. De bemærker, at Fællesskabets institutioner allerede har foretaget visse pristilpasninger inden for rammerne af nævnte protokol. I samme ånd er Fællesskabet, der fortsat lægger vægt på, at protokollen gennemføres på rimelig måde, rede til med regelmæssige mellemrum at gennemgå og om nødvendigt tilpasse priserne i forhold til udbud og efterspørgsel i verdens vigtigste producent- og forbrugslande, samt i forhold til niveauet for og udviklingen af priserne i Fællesskabet - herunder interventionspriserne - og i New Zealand, idet i øvrigt udviklingen med hensyn til omkostningerne i New Zealand og med hensyn til fragtraterne tages i betragtning.

Med hensyn til de årlige mængder, som Fællesskabets institutioner skal fastsætte inden for rammerne af den særlige ordning for tiden efter 1977, bør disse ikke berøve New Zealand afsætningsmuligheder, som er absolut væsentlige for dette land. For tiden indtil 1980 kunne disse mængder således, afhængig af den fremtidige markedsudvikling, fortsat ligge tæt op ad de mængder, som faktisk i 1974 blev leveret i henhold til protokol

nr. 18, samt af de mængder, som New Zealand for tiden overvejer for 1975.

Regeringscheferne konstaterer, at det i protokol nr. 18 er bestemt, at undtagelsesordningerne for indførsel af ost ikke kan opretholdes ud over den 31. december 1977, samt at dette forhold tillige med andre deraf eventuelt følgende problemer til sin tid vil blive gennemgået med al fornøden opmærksomhed, idet de i det efterfølgende afsnit anførte synspunkter ligeledes vil blive taget i betragtning.

Regeringscheferne bemærker endelig, at Fællesskabet og New Zealand tilsammen tegner sig for størstedelen af verdenseksporten af mejeriprodukter. De ønsker derfor, at der i samme ånd, som præger Fællesskabets holdning til anvendelsen af protokol nr. 18, udvikles et stadig mere snævert samarbejde mellem Fællesskabets institutioner og New Zealands myndigheder med henblik på i gensidig interesse at fremme verdensmarkedernes velordnede funktion. Et sådant samarbejde skal udover værdien i sig selv være grundlag for, at der inden for videre rammer kan indgås en effektiv verdensomspændende aftale, som det er forudset i protokol nr. 18.

III. Den økonomiske situation i verden og den økonomiske og sociale situation i Fællesskabet

Regeringscheferne, forsamlet i Rådet, foretog en udveksling af synspunkter vedrørende den økonomiske situation i verden og den økonomiske og sociale situation i Fællesskabet.

[dok. COM(75) 80 endelig udg.]

De tog et af Belgiens premierminister, hr. TINDEMANS, forelagt resolutionsudkast til efterretning og opfordrede Rådet (økonomi- og finansministrene) til at tage dette udkast i betragtning på samlingen den 18. marts 1975.

IV. Råstofproblemer inden for rammerne af forbindelserne med udviklingslandene

Regeringscheferne, forsamlet i Rådet, foretog en generel udveksling af synspunkter om råstoffer.

De pålagde Rådet (udenrigsministrene) først og fremmest at undersøge de problemer, der opstår vedrørende råstoffer i global sammenhæng med forbindelserne med udviklingslandene. Disse undersøgelser vil navnlig blive foretaget på grundlag af de seneste meddelelser fra Kommissionen (dok. R/424/75, I/59/75 og I/60/75).

V. Forberedelse af dialogen producenter/forbrugere (foreslået dato den 7. april 1975) og Fællesskabets energipolitiske problemer

Regeringscheferne, forsamlet i Rådet i Dublin, behandlede problemerne i forbindelse med den internationale energikonference. De enedes om, at der omgående i Fællesskabet skal foretages en intensiv forberedelse af denne konference. Denne forberedelse drejer sig om en opregning af de forskellige problemer, der skal behandles under denne konference og under det forberedende møde, både de problemer, der er særlig forbundet med energi, og de hermed direkte forbundne problemer, der er af økonomisk og finansiell karakter, og som vedrører udviklingslandene. Den søger ligeledes nærmere at fastlægge de fælles svar herpå under hensyntagen til de holdninger, der indtages af de øvrige deltagere i konferencen.

Denne forberedelse foretages under Rådets myndighed (udenrigsministrene) i et ad hoc-udvalg på højt plan sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne og for Kommissionen. Den foretages på grundlag af den oversigt, som Kommissionen udarbejder over de problemer, der skal behandles på konferencen og det forberedende møde, samt på grundlag af de forslag, som Kommissionen forelægger Rådet i forbindelse hermed, og af forslag og anmodninger fremsat af medlemsstaterne.

På grundlag heraf træffer Rådet egnede afgørelser og fastsætter navnlig indholdet af og retningslinjerne for den dialog, som skal finde sted både med de øvrige forbrugerlande og med producentlandene.

Rådet besluttede at mødes på regeringschefniveau i behørig tid med henblik på at forberede konferencen.

VI. Erklæring om stål fra premierministeren for Det forenede Kongerige

Regeringscheferne, forsamlet i Rådet, påhørte en erklæring om stål fremsat af premierministeren for Det forenede Kongerige (bilag II).

Løsningen af det i denne erklæring omhandlede problem blev udsat til et senere stadium i Fællesskabets arbejde.

VII. ERKLÆRING OM CSCE

"Regeringscheferne bekræftede De Ni's vilje til at fortsætte og udvikle deres afspændings- og samarbejdspolitik i Europa.

De udtrykte håb om, at denne politik vil begunstige en vedvarende styrkelse af forståelsen og tilliden mellem folkene, hvilket er grundlaget for en virkelig forbedring af det politiske klima på kontinentet. Dette mål skulle i særdeleshed komme til udtryk i, at der mellem stater og deres befolkninger udvikles forbindelser, i hvilke enkeltpersoner bør spille en betydelig rolle.

I denne forbindelse skal konferencen om sikkerhed og samarbejde i Europa samt iværksættelsen af dennes afgørelser spille en betydelig rolle.

Regeringscheferne glæder sig over den konstruktive rolle, som De Ni takket være deres samordnede diplomati og de holdninger, som de har indtaget i fællesskab, har kunnet spille under forløbet af denne konference, som er nært forbundet med Det europæiske Fællesskabs interesser.

Regeringscheferne foretog en gennemgang af udviklingen i det arbejde, som i øjeblikket finder sted i Genève; de fastslog, at der allerede er sket væsentlige fremskridt, men ligeledes at der stadig er væsentlige spørgsmål at løse.

De går ind for en så hurtig fuldførelse af dette arbejde som muligt. I dette øjemed har de til hensigt at fortsætte og forstærke deres bestræbelser med henblik på i en åben og konstruktiv ånd at søge at finde positive løsninger på de problemer, der endnu er under drøftelse, eller som er uafklarede.

Regeringscheferne ønsker, at alle deltagende stater, i overensstemmelse med deres egne forsat, vil gøre alt, hvad der er nødvendigt for at opnå velafbalancerede og tilfredsstillende resultater med hensyn til alle punkterne på dagsordenen. Dette vil gøre det muligt at påregne afslutning af konferencen på et tidligt tidspunkt og på højeste plan."

VIII. ERKLÆRING OM CYPERN

Idet regeringscheferne og udenrigsministrene erindrer om den erklæring, som udenrigsministrene udsendte efter deres møde i Dublin den 13. februar, udtrykker de håbet om, at der i forbindelse med de drøftelser, som for tiden finder sted i De forenede Nationer i New York, kan ske en snarlig genoptagelse af forhandlingerne om Cyperspørgsmålet. De vil naturligvis fortsat nøje følge udviklingen af situationen på Cypern.

Den økonomiske og sociale situation i Fællesskabet ved begyndelsen af 1975

Udkast til resolution forelagt af Belgiens premierminister.

Det europæiske Råd

- der har taget hensyn til Kommissionens meddelelse af 26. februar 1975 om den økonomiske situation i Fællesskabet ved begyndelsen af 1975;
- der er foruroliget over følgende af inflationen og den stigende arbejdsløshed;
- der er besluttet på i fællesskab at fremme gennemførelsen af en kraftig aktion;

opfordrer Fællesskabets institutioner til at iværksætte følgende politiske hovedlinjer:

- 1) at drage omsorg for, at kampen mod inflationen stedse er den vigtigste målsætning i den økonomiske politik,
- 2) at sørge for, at den nødvendige omlægning af produktionsstrukturerne fremskyndes:
 - a) ved foranstaltninger til omskoling og faglig uddannelse af arbejdskraften under intervention fra Den europæiske Socialfond, navnlig til fordel for de sektorer og regioner, der er ramt af beskæftigelseskrisen;
 - b) ved en finans- og socialpolitik, der bidrager til at mildne de sociale følger af strukturændringerne, og som sikrer rimelig fordeling af byrden i forbindelse med omstillingen.
- 3) at knytte arbejdsmarkedets parter til udarbejdelsen af ovennævnte foranstaltninger
 - a) ved at tilrettelægge en økonomisk konference med deltagelse af medlemsstaternes kompetente ministre for økonomiske anliggender, finansvæsen, arbejde og beskæftigelse, repræsentanter for Kommissionen og arbejdsmarkedets parter;

- b) ved mellem Kommissionen og repræsentanter for aktivitetssektorer, der er særligt berørt af krisen (byggeri, automobiler, tekstil, kemi, glas), at afholde paritetiske møder til behandling af de foranstaltninger, der skal træffes med henblik på at sikre beskæftigelsen.
-

ERKLÆRING OM STÅL FRA PREMIERMINISTEREN FOR DET FORENEDE KONGERIGE
DEN 11. MARTS 1975

Jeg vil gerne komme med endnu et indlæg i forbindelse med stål og de problemer, dette rejser for Storbritannien som medlem af Det europæiske Fællesskab. Ved forhandlingernes begyndelse nævnte førsteministeren for udenrigs- og Commonwealth-anliggender, at stål skaber problemer for os. Det kan ikke bebrejdes os, at der ikke er fundet en løsning på disse problemer tidligere, thi gennem måneder er der ikke, iøvrigt efter gensidig indforståelse, forsøgt noget fremskridt med hensyn til forhandling, førend det andet britiske valg var overstået i oktober. Vi har også haft behov for at erhverve erfaring med hensyn til de praktiske problemer hvad angår stål, problemer der hidrører fra vort tilhørsforhold til Fællesskabet. Imidlertid nævnte jeg stål i min offentlige tale i december og henviste til det i Paris.

Vor stålindustri er for størstedelen nationaliseret og har været det i mange år. Dette skaber hverken problemer for os eller for andre medlemmer i Fællesskabet, og jeg ved, at De er enig i, at hverken medlemsskab af Fællesskabet eller EKSF-traktaten selv, så lidt som regler og praksis udviklet i henhold til traktaten, på nogen måde begrænser Storbritannien eller nogen anden medlemsstat i retten til at udvide grænserne for statseje eller endog at nationalisere hele industrien. Dette er der ikke og har der ikke været tvivl om.

Men Storbritannien har en sammensat økonomi, og stålindustrien er dels statsejet, dels privatejet. Vi vil gerne bidrage til at sikre, at driften af den private sektor ikke kommer i strid med de grundlæggende regler og principper, som er iværksat i henhold til traktaten, f.eks. vedrørende konkurrence. Der er problemer vedrørende priser i den private sektor og ligeledes vedrørende sammenslutninger inden for denne sektor. Vi er af den opfattelse, at disse kan overvindes.

Hovedproblemet angår kontrollen med investeringerne i den private sektor.

Da Storbritannien tiltrådte Fællesskabet, stillede den daværende britiske regering i Parlamentet forslag om at ophæve de lovbestemmelser, som gav regeringen bemyndigelse til visse former for kontrol med private investeringer i stålsektoren. Kommissionen synes dog ligeledes at savne bemyndigelse til kontrol, medens de oplysninger, vi har fået, antyder, at der kunne blive vanskeligheder, dersom vi selv tog skridt til at udfylde dette tomrum ved at indføre ny lovgivning.

I Storbritannien støder vi i dag på et problem i Sydwalet, hvor et privat firma, der ikke er britisk, og som ikke er kontrolleret af en eller flere medlemsstater i Fællesskabet, men som kontrolleres udefra, forsøger at opføre et nyt værk, og dette på et tidspunkt, hvor the British Steel Board af rentabilitetshensyn lukker ældre værker i områder med stor arbejdsløshed. På grund af ophævelsen af enhver form for kontrol med investeringer har vi ikke mulighed for at gribe ind.

Vi kunne tiltage os den nødvendige bemyndigelse til at løse dette problem uden at komme i modstrid med traktaten. Bortset fra stålforetagender, der kontrolleres udefra, er der dog yderligere problemer, som skal løses.

Når Hendes Majestæts regering, som led i vore fælles bestræbelser for at bekæmpe inflationen, begrænser niveauet for nyinvesteringer i den statskontrollerede del af stålsektoren, kan det ikke tillades, at den private sektor får frie hænder til at ekspandere på de områder og i det omfang, som den ønsker, da den således øger inflationspresset på ressourcerne. Der er desuden lokaliserings- og regionalproblemer, i særdeleshed for områder, hvor der er opstået overskud af stålværksarbejdere på grund af en teknisk udvikling, som har medført lukning af ældre værker.

Muligvis har andre medlemsstater allerede været udsat for dette og andre lignende problemer. Jeg formoder, at sådanne problemer, eventuelt efter rådslagning, er blevet løst i overensstemmelse med traktaten, thi intet land har ønsket at ændre traktaten.

Jeg vil meget gerne lade mig inspirere af deres erfaringer. Det ville kunne spare min regering for mange vanskeligheder. Vi foreslår ikke her ændring af traktaten. Det vil vi meget gerne undgå. Det er netop det sidste, vi ønsker, i betragtning af de konsekvenser, det ville medføre. Der vil være mulighed for administrativt eller på andre måder at afværge eventuelle investeringer, f.eks. gennem økologiske kontrolforanstaltninger, kontrolleret planlægning og kontrol med udstedelse af tilladelser vedrørende industriel udvikling. Der er stadig mulighed for at udvide statseje, og vi forbeholder os ret til at gøre dette om nødvendigt. Hvis vi kunne vælge en af disse udveje eller finde en anden måde at løse problemet på, i overensstemmelse med traktaten, så ville dette være den løsning, vi søger.

Det er under alle omstændigheder af største betydning for os, at problemet løses.

Jeg vil gerne slutte af med endnu en gang at bekræfte, at vi ikke mener, at dette problem skal løses under de løbende forhandlinger eller inden folkeafstemningen. Som jeg allerede har sagt, er vi nu, forudsat at der er forståelse for og erkendelse af problemet, rede til i en ånd af gensidig konsultation og information at udsætte problemets løsning til et senere stadium i arbejdet i Fællesskabet, dersom vi efter folkeafstemningen stadig er medlem af dette.
